

DE VLAAMSE MINISTER VAN WELZIEN, VOLKSGEZONDHEID, GEZIN EN ARMOEDEBESTRIJDING

MEDEDELING AAN DE VLAAMSE REGERING

Betreft: Grondwettelijk Hof – rolnummer 7444 – het beroep tot vernietiging van artikel 5 van de wet van 29 maart 2018 tot wijziging van de artikelen 2 en 9ter van de wet van 2 april 1965 betreffende het ten laste nemen van de steun verleend door de openbare centra voor maatschappelijk welzijn

Samenvatting

Deze mededeling betreft een kennisgeving aan de Vlaamse Regering van het beroep tot vernietiging van artikel 5 van de wet van 29 maart 2018 tot wijziging van de artikelen 2 en 9ter van de wet van 2 april 1965 betreffende het ten laste nemen van de steun verleend door de openbare centra voor maatschappelijk welzijn en van de beslissing om niet tussen te komen in de procedure.

Bijlage: kennisgeving van 13 oktober 2020 van de griffie van het Grondwettelijk Hof

1. Voorafgaand

De griffie van het Grondwettelijk Hof stelde de heer minister-president van de Vlaamse Regering bij brief van 13 oktober 2020 in kennis van het beroep tot vernietiging van artikel 5 van de wet van 29 maart 2018 tot wijziging van de artikelen 2 en 9ter van de wet van 2 april 1965 betreffende het ten laste nemen van de steun verleend door de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, ingesteld door de vzw Medimmigrant en anderen.

De Vlaamse Regering beschikt over 45 dagen, vanaf de ontvangst van de brief, om eventueel een memorie in te dienen. Deze termijn verstrijkt in casu op 30 november 2020.

2. Eventuele tussenkomst van de Vlaamse Regering bij het Grondwettelijk Hof

Gelet op de brief van de griffier bij het Grondwettelijk Hof rijst de vraag of de Vlaamse Regering er belang bij heeft om in de hangende procedure tussen te komen.

Ter uitvoering van omzendbrief VR 2009/23 van 16 januari 2009 betreffende het Grondwettelijk Hof, beslis ik om niet tussen te komen in deze zaak bij het Grondwettelijk Hof en wel om de volgende redenen:

Het beroep vraagt de vernietiging van artikel 5 van de wet van 29 maart 2018 tot wijziging van de artikelen 2 en 9ter van de wet van 2 april 1965 betreffende het ten laste nemen van de steun verleend door de openbare centra voor maatschappelijk welzijn. Dit artikel voegt een nieuwe paragraaf 5 in in artikel 9ter van de wet van 2 april 1965 betreffende het ten laste nemen van de steun verleend door de openbare centra voor maatschappelijk welzijn (hierna verkort: wet van 2 april 1965). Artikel 9ter van de wet van 2 april 1965 bevat een regeling voor het ten laste nemen van facturen voor bepaalde medische en farmaceutische hulpverlening aan behoeftige personen. Het legt de opdrachten en verplichtingen van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, de Hulpkas voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering en de Belgische Staat ter zake vast. Ingevolge de bestreden wetswijziging worden de opdrachten van de Hulpkas voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering verruimd. De Hulpkas voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering krijgt o.m. de opdracht om informatie te verstrekken over het tarief van de terugbetaling, controles te verrichten en maatregelen te nemen in geval van administratieve gebreken in hoofde van de zorgverleners en in geval van onverschuldigde betalingen aan de zorgverleners.

Conform artikel 5, §1, II, 2°, c), van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen is de federale overheid bevoegd voor de regeling in de wet van 2 april 1965 die bepaalt welk openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn voor welke personen moet instaan en welke kosten ten laste zijn van de Belgische Staat (zie VELAERS, J., 'De organieke regels betreffende de Openbare Centra voor Maatschappelijk Welzijn', in *De bevoegdheden van de gemeenschappen*, SEUTIN, B. en VAN HAEGENDOREN, G. (eds.), Brugge, die Keure, 2017, 360).

De verzoekende partijen werpen op dat de bestreden bepaling volgende artikelen schendt:

- artikel 23 van de Grondwet, afzonderlijk beschouwd;
- artikel 23 van de Grondwet, in samenhang gelezen met artikel 10, 11, 33, 105 en 108 van de Grondwet;
- artikel 23 van de Grondwet, in samenhang gelezen met artikel 2.1, 4, en 12 van het Internationaal Verdrag inzake economische, sociale en culturele rechten, artikel 11 en 13 van het herzien Europees Sociaal Handvest en eventueel ook artikel 31 van de wet betreffende de uitoefening van de gezondheidszorgberoepen, gecoördineerd op 10 mei 2015, artikel 73 van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994, en artikel 144, §1, van de wet op de ziekenhuizen en andere verzorgingsinrichtingen, gecoördineerd op 10 juli 2008;
- artikel 10 en 11 van de Grondwet, in samenhang gelezen met artikel 31 van de wet betreffende de uitoefening van de gezondheidszorgberoepen, gecoördineerd op 10 mei 2015, artikel 73 van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994, artikel 144, §1, van de wet op de ziekenhuizen en andere verzorgingsinrichtingen, gecoördineerd op 10 juli 2008, en het vertrouwens- en rechtszekerheidsbeginsel;
- artikel 22 van de Grondwet, in samenhang gelezen met artikel 8 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens, artikel 5 en 9 van de Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG, alsook artikel 5 en 6 van het Verdrag nr. 108 van de Raad van Europa van 28 januari 1981 tot bescherming van personen met betrekking tot de geautomatiseerde verwerking van persoonsgegevens, samen gelezen in het licht van de wet van 30 juli 2018 betreffende de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens en artikel 458 van de Strafwet.

De onbevoegdheid van de federale overheid wordt niet opgeworpen.

De afloop van deze procedure heeft op het eerste gezicht geen impact op de wettigheid van actuele of toekomstige Vlaamse regelgeving. Mocht het Grondwettelijk Hof oordelen dat de federale bepaling, waarop het beroep tot vernietiging betrekking heeft, voornoemde grondwettelijke regels zou schenden, dan komt het uitsluitend aan de federale overheid toe om eventueel nieuwe beleidskeuzes te maken met het oog op het wegwerken van de vastgestelde schending.

3. Voorstel aan de Vlaamse Regering

De Vlaamse Regering neemt akte van deze mededeling en stemt daardoor in met de beslissing om niet tussen te komen in de voormelde procedure voor het Grondwettelijk Hof.

De Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid, Gezin en Armoedebestrijding,

Wouter BEKE